

LÉLEK-ZET

Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2014/4. szám - Reformáció

A tegnapi hitünkkel ma nem boldogulunk!

„Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökre ugyanaz.” (Zsid 13,8)

Egy gyorsan változó, rohanó világban, a napi kihívások közepette van-e létjogosultsága az emlékezésnek? Egyházunk történetének kezdetét, a reformációt ünnepeljük. Ez az emlékezés, ünnep arra akar lehetőséget adni, hogy a megtalált kincs nekünk is segítség legyen a mindennapok tartalmas megéléséhez.

Jól tudjuk, mi történt 1517. október 31-én Wittenbergben, amikor *Luther Márton* kiszögezte 95 tételét, a következő szavak kíséretében:

„Az igazság kiderítésének igyekezetétől indítva, megvitatásra kerülnek az alábbi tettek Wittenbergben, tisztelendő *Luther Márton* atya, a szabad művészetek és a szent teológia magisztere s ugyanott ezeknek rendes előadója elnökletével. Ezért kéri, hogy akik nem jelenhetnek meg ezeket velünk élőszóban megvitatni, tegyék meg távolból írásban. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Ámen.”

A kilencvenöt tételben foglaltak az akkori kor egyházát kívánták visszaállítani arra a pályára, amiről igénk szól: a Krisztushoz visszatérő útra, a megtérés útjára.

Luther Márton nem csak leírta, és vitára bo-

csátotta, de gyakorolta is téziseit. Tette ezt az olvasható igében, amikor is lefordította a Bibliát német nyelvre. Tette ezt a kegyelemből, hit által történő megigazulás tanításának feltárásával.

Tette ezt arra a Jézus Krisztusra mutatással, aki meghalt az emberért, és a kereszten bűnbocsánatot szerzett minden embernek, ingyen, kegyelemből, hit által.

Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz! Korszerű a múltban, időszerű a jelenben, örökkévaló a jövőben.

Népszerű-e ma? A megreformált élet alapja-e ma Jézus Krisztus? – Választ váróan ez a kérdés.

Az *ünnepelni – emlékezni – élni* drága lehetőség 2014. október 31-én is. Éljen velem te is, s akkor ma is megtörténik a reformáció csodája, a Jézus Krisztusban való közösségben.

Kis János

Televíziós közvetítés

2014. november 2-án, vasárnap a Magyar Televízió a keceméti evangélikus templomból közvetít istentiszteletet. Az alkalom ezért rendhagyó módon 11 órakor kezdődik.

Kérjük a kedves testvéreket, hogy **az istentisztelet kezdete előtt időben** foglalják el helyüket a templomban!

Ünnepi alkalmak

Zenés áhítat a „Reformáció 500” program-sorozat keretében az evangélikus templomban: okt. 26. 18 óra.

Reformációi istentisztelet az evangélikus templomban: okt. 31. 10 óra.

Reformációi ünnepély közös úrvacsorával a református templomban: okt. 31. 17 óra.

Kalmár Pál (1949–2014) szobrász, festő, gyülekezetünk presbitere

Előrement! Nézem a képeket, szobrokat, alkotásokat, amiket itt hagyott, a láthatókat és a láthatatlanokat. Tehetségének, szeretetének ajándékait. Mindazt, amit ő adott a családnak, gyülekezetnek, embereknek. Élete küzdelemről szólt, munkálta őt az Isten. Áldotta és próbálta és hazahívta. Védelem alatt volt. Hite, alázata, segítőkészsége és művészi

munkája példaértékű volt. Betegségének hordozása is. Elengedtük, de hiszem, itt marad a szívünkben, és egykor majd találkozunk ott abban az országban, ahol teljessé lesz minden Krisztus kegyelmében. Viszontlátásra!

Kis János

Bibliismereti vetélkedő

Október 17-én került sor a Kecskeméti Nyugdíjas Klubok Megyei Jogú Városi Szövetsége és a kecskeméti történelmi egyházak által szervezett bibliismereti vetélkedőre a református gimnázium dísztermében. A csapatokat két fiatal és két felnőtt alkotta, így a Szentírás mellett kerülhettek közel egymás-

hoz a különböző generációk. Ezúttal a jézusi példázatokból kellett felkészülniük a résztvevőknek. A rendőrség csapata első, a Gondviselés klubé második, az evangélikus gyülekezeté (*Berta Bianka, Gergely Zsuzsa, Lehoczky Kinga, Szigeti Lászlóné*) pedig harmadik helyezést ért el.

Egyházmegyei sportnap Soltvadkerten

Egyházmegyei sportnapot rendeztek szeptember 20-án, szombaton Soltvadkerten. Családunkból három unokával mentünk az eseményre. A szülők most elfoglaltságuk miatt nem tudtak részt venni a sportnapon, ezért mi, nagyszülők örömmel vállaltuk, hogy elvisszük a gyerekeket.

A program igével és énekkel kezdődött, illetve zárult. A zenés bemelegítés után a verseny játékos ügyességi vetélkedővel indult, amelyben a kiskunhalasi, a soltvadkerti, a kiskőrösi és a kecskeméti gyülekezetek hatfős csapatai mérköztek meg egymással. A csapatokban két gyermek, két fiatal és két negyven éven felüli személy volt, akik az izgalmas feladatokat végig nagy odaadással végezték. Ez a verseny a kecskeméti győzelmével ért véget.

Ezt követően egyéni számokban is lehetett versenyezni: pingpongból, tájékoztatósi fu-

tásban és a reformáció évére emlékeztető 1517 méteres futásban. Aki csak mozogni szeretett volna, az a kötélhúzást, szkandert, hullahopp-karikázást és focit választhatta. Az aktív részvételért fabatka járt, amelyet cukorkára, csokira lehetett beváltani.

Büszkék lehetünk gyülekezetünk tagjaira, akik ezen a sportnapon aktívan részt vettek, és tizennyolc érmet elhoztak. Az érmesek: *Balogh Dániel, Burján Ágnes, Károlyfalvi József, Krett György, Madár Áron, Mayer Kristóf, Mayer Marianna, Móra Viktor, Szenáky Andrea, Szenáky Zoltán*. Büszkék vagyunk unokáinkra, akik a kecskeméti gyülekezet hírnevét nyolc érmmel gazdagították.

Az egész egyházmegyei sportnap egy nagyon jó szervezésű, jó hangulatú rendezvény volt. Köszönjük!

Kovács Péter és Kovács Péterné

A Szent Efrém férfikar koncertje

A *Szent Efrém férfikarról* sok évvel ezelőtt hallottam először, amikor az egyik barátnőm arról mesélt, hogy kislányát *Bubnó Tamás* tanítja szolfézásra, ének-zenére. Barátnőm ugyanúgy méltatta Bubnó Tamás pedagógiai hozzáállását, mint az általa vezetett, görög-keleti egyházzenei darabokat éneklő kórus munkásságát. Ugyan nem igazán kerestem az alkalmat, hogy én is meghallgassam őket, de a név megmaradt az emlékezetemben.

Amikor hallottam, hogy az Ybl-év alkalmából a híres városban is fel fog lépni az énekkar, örömmel és kíváncsisággal tekintettem az este elébe. Ezt a kíváncsiságot tovább erősítette a Duna Televíziónak az *Ybl* által tervezett templomokról készített filmje, amelyben szintén felbukkan a kórus egy-két perc erejéig. Várakozásaimat beigazolta a szeptember 21-én tartott koncert.

A templomba belépve az első dolog, ami megragadhatta az ember figyelmét, az oltártér előtt elhelyezett hangszerek sokasága: dob, cintányér, több csengettyű és a háttérben egy embermagas kereten függő, vastag fa lap várt a megszólalásra.

Az előadás kezdetén *Dévényi Tamás* művészettörténész tartott rövid ismertetőt templomunk történetéről, aztán kezdődött a koncert. Az egyszólamú énekkel induló műsor felépítésében a szólamszámok növekedése volt a vezérelv, az utolsó motetta, Bubnó Tamás

szerezménye tizenkét szólamban hangzott, ezzel emlékeztetve Ybl tizenkét templomára.

A darabokat a már említett hangszerekkel előadott közjátékok, és a *Bubnó Sarolta* által felolvasott imádságok és Biblia-részletek kötötték össze, ezáltal egyetlen hosszú imádsággá formálva a zenei élményt. A hangzást gazdagította, ahogyan a karvezető a teret is bevonta az alkotásba: a felolvasás a templom hosszanti tengelyén, az orgona melletti karzatról volt hallható, az első ének egyes elemei a jobb oldali karzatról szólaltak meg, a második darab szólója a baloldali karzaton zendült fel.

Jó volt látni azt az összehangoltságot, amelyvel a kórus tagjai együttműködtek: a közjátékokban két-három énekes cserélgette egymást, de arra is volt példa, hogy egy epizódon belül történt a váltás. A vizuális élményt a kórus ortodox miseruhára emlékeztető öltözete biztosította, mely színességével, mégis egyszerű formájával jól illik az általuk képviselt zenei stílushoz. A templom középső padsorait megtöltő hallgatóság vastapssal köszönte meg az előadást, a kórus pedig ráadásaként *Kodály Esti énekével* búcsúzott.

A bő egy órányi alkalom képes volt egyszerre nyújtani kikapcsolódást és töltődést, így a magam részéről már várom a következő alkalmat, amikor ismét lehetőségem nyílik meghallgatni őket.

Kovács Kata

Wellness a Hit és fényben?

Ne menjen *Hit és fény*-táborba, sérült emberek közé, aki csöndre, nyugalomra, pihenésre, wellnessre vágyik! Nem, ez nagyon is intenzív hét! Minden érzékszerv alaposan igénybe van véve. Tánc, ének, móka, játék, kézműves műhely, világlátás, lubickolás, evezés, foci, na meg persze táborútz a végén, indiánkenyérrel – s mindemellett a napi feladatokból is kijut bőven.

Legalábbis a „búzavirágok” és „gödölyék” táborában ezek visszatérő elemek. Idén Csépan, a Missziós Házban az érzékszervek köré rendeződtek a közös gondolatok. Azok határozták meg a foglalkozásokat, játékokat napközben, illetve a nap végén az elmékedéseket. A mottó: „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, aki

telve volt kegyelemmel és igazsággal.”

Izgalmas ezt az ígét kóstolgatni egy olyan társaságban, ahol vak emberek is vannak. De izgalmas bevonni őket a fociba is, egyiküket játékosként, másikukat tudósítóként. A zenélésben inkább elemükben vannak. Másnak az jelent örömet, hogy a víz ölelését, ringását érezheti. Van, aki pedig alkotni szeret, hazavinni a papírmásé nyakláncot, tálkát, maszkot, amit saját kezével készített, meglepni vele az otthoniakat. A kunsztmártoni helytörténeti múzeumban némely tárgyat kézbe is vehetünk, a subát, kucsomát felpróbálhatjuk. S az elmaradt wellnessért valamelyest kárpótolhat egy kis hátmasszázs is; Sanyi keze aranyat ér.

Nem lenne igaz a beszámoló, ha csak örömről, vidámságról lenne szó benne. Vannak bizony – szinte minden táborban – felfakadó sebek, nagy elkeseredések, düh,

„örök harag”, könny, együtt sírások. Isten csak a tudója, a léleknek miféle bugyraiból törnek föl olykor ezek. Ha föltörnek, akkor viszont oka is van annak, ott a helyük a közösségben, ha nem is könnyű ezeket együtt viselni. Közös a teher, közös a fájdalom. De ez itt a gyógyulás helye is. Azáltal, hogy kifakadhat, hogy szóvá tehető, teret kap, figyelmet egy elfogadó közegben, elindulhat a seb behegedése, a megbékélés, a kiengesztelődés. És mehet tovább minden...

Azoknak valók ezek a táborok, akik szeretik az életet: a másikat, magukat; szeretnek nevetni, s nem ijednek meg más fájdalomtól. Akik nem hibátlan, de tiszta, őszinte emberek közt szeretnének találkozni magukkal, a határaikkal, akár az árnyoldalaikkal is. S ez nagyon üdítő és egyben gyógyító élmény tud lenni.

Csányi Endre

Presbiteri-felügyelői konferencia Orosházán

Egyházunk missziós hivatása, gyülekezet-építése teszi szükségessé a Déli Egyházkerület egyházközösségeiben szolgáló presbiterok, felügyelők, jegyzők találkozását. Ezúttal a nagy múlttal rendelkező orosházi gyülekezet látta vendégül egyházunk vezetőit és az egyházkerület képviselőit a grandiózus templom Gyóry Vilmos-termében.

Az összegyűlt testvéreket *Radosné Lengyel Anna* egyházkerületi felügyelő és *Gáncs Péter* püspök köszöntötte, majd *Nikodém Gabriella* érdekesítő előadást hallgathattuk meg. A Magyar Filatéliai Múzeum igazgatója a reformáció történetét, irányzatait vázolta fel, bélyegképek kivetítésével. Mint a hallgatóság meglegedésére mondta, van jövője a bélyegkiadásnak. Az előadó javasolta a gyülekezeteknek, hogy három évvel az 500. évforduló előtt tegyenek meg mindent a reformáció története, hite, eszméi megismertetéséért.

A helyi evangélikus gimnázium ebédlőjében

elfogyasztott ízletes ebéd után az érdeklődők megtekinthették a gyülekezet levéltárát *Kosztorús Oszkár* nyugalmazott felügyelő, levéltáros kalauzolásában.

Délután *Lezsák Sándor* osztotta meg velünk diákkori emlékeit nagyszerű tanáráról, *Muraközy Gyuláról*, majd hitéről, magyarságról beszélt. Bár közismert, hogy a Magyar Országgyűlés alelnöke katolikus, mégis tiszteletbeli evangélikusnak nevezte magát, hangsúlyozva a magyar protestantizmus és az ökumenizmus értékeit.

Ezt követően az egyházmegyei felügyelők ismertették megyéjük gyülekezeteinek helyzetét, majd a megjelent felügyelők, jegyzők, presbiterok is megosztatták gondolataikat a közösséggel.

A tartalmas nap végén *Laczkai János* orosházi lelkész igehirdetésével, úti áldásával indulhattunk haza.

Károlyfalvi József

Nyitott templomok napja gyülekezetünkben

Idén nyolcadik alkalommal – a hagyományokhoz híven ezúttal is szeptember harmadik hetében – rendezték meg az *Ars Sacra* Alapítvány szervezésében az *Ars Sacra fesztivált*. Ez az ingyenes programsorozat foglalja magában a *szakrális művészetek hetét* is, valamint szeptember harmadik szombatján a *nyitott templomok napját*. Utóbbi keretében a részt vevő egyházközösségek megnyitják templomaikat a látogatók előtt, és változatos programokkal, koncertekkel, előadásokkal, irodalmi esttel, idegenvezetéssel vagy közös beszélgetéssel, szeretetvendégséggel fogadják a látogatókat.

A kezdeményezés Bécsből indult, ahol – a *múzeumok éjszakája* mintájára – 2005-ben szervezték meg először a *templomok éjszakáját*. Magyarországon a 2007-ben megszervezett nemzetközi *városmisszió* keretében rendezték meg először a *szakrális művészetek hetét*, mely Budapest egyházművészete révén a *kulturális örökség napjaihoz* is kapcsolódott.

Az *Ars Sacra fesztivál* programjaiban azóta több budapesti és vidéki, valamint határon túli templom és múzeum vesz részt. A cél a remény jeleinek felmutatása a kultúrában, a művészet minden ágának bevonásával rávilágítva a Szépre, Jóra, Igazra, a Szépség és Igazság felmutatásával igyekezve láthatóvá tenni a láthatatlant, és felragyogtatni az Isten által teremtett világ csodálatos voltát.

Gyülekezetünk idén először csatlakozott a kezdeményezéshez, egyúttal a kulturális örökség napjai programjaiba is bekapcsolódva. Szeptember 20-án este templombemutatóval és zenei programokkal fogadtuk a látogatókat. *Oroszné Tornyai Lilla*, gyülekezetünk kántora és presbitera szólaltatta meg templomunk Angster-orgonáját, és énekével is kísérve adott ízelítőt az evangélikus énekincs gazdagságából. A hangverseny közben a kihelyezett énekszámok és énekeskönyvek

segítségével követhették a résztvevők az énekeket.

Ezután *Székely Gábor* történész, művészet-történész, gyülekezetünk presbitere mutatta be a templom történetét és művészettörténeti jelentőségét, művészeti értékeit.

Katona József testvérünk gitáros liturgia keretében adott elő ifjúsági énekeket, melyek éneklésébe a látogatók is bekapcsolódhattak. Meglepetésprogramként kórusműveket is hallhatott a közönség gyülekezetünk énekarrától, *Oroszné Tornyai Lilla* vezényletével.

Este nyolc órakor az országos imakezdeményezéshez kapcsolódva, a többi helyszínnel egy időben *Kis János* lelkész gyűjtött gyertyát és mondott imádságot. Az est további részében *Sipos Soma Mihály*, a Kodály Intézet munkatársa és gyülekezetünk tagja a klasszikus egyházzene évszázadait idézte meg *Schütz*, *Bach* és *Mozart* mesterműveinek előadásával, *Oroszné Tornyai Lilla* orgonakíséretével. Végül az érdeklődők megtekinthették *Kabáci József* kiállítását a karzati galérián, miközben *Papp Ferenc* előadóművész tolmácsolásában hangulatos gitárkísérettel előadott énekelt verseket hallgathattak.

A *kulturális örökség napjai* idei jelszava a *his-turizmus* volt, a 19. századi építészet és kiemelten a kétszáz éve született *Ybl Miklós* alkotásait állítva a figyelem középpontjába. Így ezzel a rendezvénnyel is megemlékeztünk immár több, mint százötven éve álló templomunk tervezőjéről, az egyik legnagyobb magyar építészről.

Bízunk benne, hogy ez a különleges alkalom segített közelebről megismerni a városban élőknek ezt az építészeti gyöngyszemet, a különböző stílusú, de egyaránt lélekelelő zenés programokon keresztül pedig gyülekezetünk életébe is betekintést nyerhettek mindazok, akik ellátogattak templomunkba.

Székely Gábor

Luther fellebbezése a közvéleményhez (1518)

„Én, doktor Luther Márton, szerzetes Wittenbergből, nyilvánosan kijelentem, hogy néhány vitázó hitcikket bocsátottam közre, mégpedig a kegyelemről és a bűcsúról.

És bár ezért sem híres-neves egyetemem, sem pedig világi és egyházi feletteseim nem kárhoztattak, mint hallom, vannak egyes tágszívű és gyorsan ítéelő emberek, akik engem bűnös módon eretneknek kiáltanak ki, anélkül, hogy ezt az ügyet elég jól megismerték és megértették volna.

Ezért most is azt kérem a keresztyén hűség kedvéért: ha Isten ezt megadta valakinek, győzőn meg engem a helyesebb felől, vagy pedig helyezze ítéletét Istennek és az egyháznak ítéle-

te mögé! Nem vagyok olyan elvakult, hogy gondolataimat mindenki fölé emeljem. De nem is vagyok olyan elnéző, hogy Isten igéjét emberi kitalálások mögé tegyem.

Jézus Krisztus él és uralkodik, tegnap, ma és mindörökké. Ámen.”

Gyerekszám

- Hol lakott Zákheus?
- A fán. (Helyesen: Jerikóban lakott, de felmászott egy fára, hogy lássa Jézust.)
- Mi történt az első missziói út után?
- A második missziói út. (Helyesen: Az apostoli gyűlés, ahol a pogányok megtéréseivel kapcsolatos kérdéseket beszéltek meg.)

Reformációi totó

1. Luther Márton eredeti foglalkozása

a. tanár	b. jogász	c. szerzetes
----------	-----------	--------------
2. E vártemplom kapujára szegezte ki Luther a 95 tételt

a. wartburgi	b. wittenbergi	c. wormsí
--------------	----------------	-----------
3. Ez készítette Luthert a tételek megfogalmazására

a. bűcsúcédulák árusítása	b. Husz János halála	c. római pápa beszéde
---------------------------	----------------------	-----------------------
4. A reformáció dátuma

a. 1492. október 30.	b. 1517. október 31.	c. 1530. november 1.
----------------------	----------------------	----------------------
5. Elősegítette Luther tanainak gyors terjedését

a. felvilágosodás	b. összefogás	c. könyvnyomtatás
-------------------	---------------	-------------------
6. Egyedül ... által van üdvösségünk.

a. hit	b. cselekedetek	c. jóság
--------	-----------------	----------
7. Legnagyobb tekintély Luther szerint

a. pápa	b. Szentírás	c. hagyomány
---------	--------------	--------------

Megjegyzés: 1c, 2b, 3a, 4b, 5c, 6a, 7b

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2014/4. szám - Reformáció

Szerkesztő: Hulej Enikő. Olvasószerkesztő: Zsolczainé Vitális Judit.

Lelkési Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391;
e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemeth.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035